

[Hanne Budtz.]

for min forståelse, at vi, når andre lande kan gøre det, skulle være bange derfor.

Jeg synes, det er helt tosset, at man skal lave et nyt program 3 i Danmarks radio. Bevares, det er vedtaget, men dog kun under den forudsætning, at lovgivningen ikke bliver ændret her i dag, det er klart, og hvis man derfor vedtog vort lovforslag, så ville radiatorådets vedtagelse om program 3 naturligvis falde bort, Hvorfor i alverden skal lytterne betale for, hvad andre vil gøre gratis for dem? Det er ikke tidspunktet for noget sådant, og derfor har jeg stemt imod det forslag, der nu er vedtaget, om i Danmarks radio at oprette program 3. Vi har mange andre opgaver i Danmarks radio, opgaver, der kræver millioner af kroner, såsom at ansætte en særlig skuespillerstab, at udbygge det meget vigtige skole-TV, i det hele taget ting af så høj kvalitet, at det er berettiget at ordne dem først. Og når man så ved, hvor vanskeligt det er i vort lille land at skaffe tilstrækkeligt med både kunstnere og forfattere, at skaffe tekster og underholdning i det hele taget, forstår jeg endnu ikke, hvordan man skal klare dækningen af program 3. Men bliver regeringsforslaget vedtaget og man går videre med program 3, vil jeg naturligvis i radiatorådet gøre mit bedste for, at også det kan blive af kvalitet, men det er urimeligt, når det kan opnås på anden måde.

Der er kommet en resolution fra en kreds af personer, der — hvis jeg må have lov til at citere —

„... under hensyn til de kulturelle, folkeoplysende og socialpsykologiske virkninger ...“

ønsker at gå imod en privat ordning som den, vi har foreslået. Jeg forstår slet ikke, hvordan de kredse, der er underskrivere af en sådan resolution, tør være i et land, der har privat teatervirksomhed, private bogforlag, privat presse, private filmselskaber. Disse institutioner har dog en indflydelse af samme art som den, gennemførelsen af dette lovforslag ville medføre.

Vi mener, at vort forslag er en værdigere løsning af problemet, og det er endvidere udtryk for et mere liberalt, et mere frisindet synspunkt og er egnet til at opfylde det formål, som man vel stort set er enig

om har været formålet med begge lovforslag.

Grethe Philip: Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg indskrænke mig til at gentage, hvad der allerede er sagt, at det ændringsforslag, der her foreligger, betyder en helt ny affattelse af lovforslaget. Det radikale venstre er imod lovforslaget, men skal afholde sig fra at stemme om ændringsforslaget, da heller ikke vi ønsker at hindre, at venstre og de konservative kan få deres lovforslag frem til tredje behandling i den udformning, forslagsstillerne nu er nået frem til.

Morten Lange: Jeg tror, det var det ærede medlem hr. K. B. Andersen, der betegnede det lovforslag, vi diskuterer, ikke som et gennearbejdet lovforslag, men som en politisk strøtanke, og jeg vil fuldstændig tilslutte mig dette. Det er blevet ganske klart efter de forhandlinger, vi har haft i udvalget, at man ikke fra forslagsstillerens side har gjort sig nogen som helst nærmere tanker, ud over at det ville være forfærdelig hyggeligt, om man fik noget andet end Danmarks radio, og det er unægtelig lidt for ukompliceret en recept at gå frem efter, hvis man skal ophøje noget til lov.

Det er ganske interessant at se — og hvis man var gået dybere ind på spørgsmålet i udvalget, var man også nok kommet til at diskutere den slags sager — hvordan forholdene begav sig i England, hvor man, som vi har hørt nogle gange, har en kommerciel radio, og det havde nok ikke kunnet undgå at komme frem, hvorledes dens forhistorie er. Det er et af de mest interessante eksempler i demokratiets historie i nyere tid på arbejde af en pressure group, presionsgruppe, som skaffede sig det fornødne pres til forskellig side til at skaffe en eller anden flertalsbeslutning i et parlament. Sligt kan lade sig gøre under et demokrati, det er ikke ukendt, men man bruger måske senere i historien dette som et af de smukkeste eksempler på, hvorledes det organiseres, og jeg synes, det kan tjene som et eksempel til skræk og advarsel, selv om vi i alt fald ikke har indtryk af, at det er noget sådant, vi er udsat for denne gang. Der har altså ikke været så forfærdelig